

З ВЕЛИКОДНЕМ, ОБУХІВСЬКА ГРОМАДО!

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНІ УКРАЇНИ

стор.2

СПОГАДИ ЛІКВІДАТОРА. ДО 39-ї
РІЧНИЦІ АВАРІЇ НА ЧАЕС

стор. 2

ОБУХІВСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ ВІДЗНАЧИВ 60-РІЧЧЯ

стор. 3

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ!

**ЩИРО ВІТАЄМО ВАС ЗІ СВІТЛИМ І ВЕЛИЧНИМ
СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!**

У час, коли наша країна переживає найтяжчі випробування, Великдень нагадує нам про силу віри, про перемогу життя над смертю, світла — над темрявою. Це свято об'єднує нас у молитві за мир, за наших воїнів, адже завдяки їхній самовідданості ми маємо змогу у тиші зустріти Великодні свята. Дякуємо їм за мужність, незламність, міць та силу, які вони проявляють, наближаючи перемогу. Нехай Господь Бог оберігає наших воїнів, дарує силу та зміцнює дух.

У глибокій скорботі схиляємо голову перед світлою пам'яттю загиблих.

Віriamo, що з благословення Воскреслого Ісуса Христа ми подолаємо ворогів і відбудуємо нашу Батьківщину — сильну, єдину, незламну.

Нехай у кожному домі панує затишок, любов і тепло. Бажаємо душевної чистоти, миру та спокою кожній родині. Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

З вірою в Перемогу, з надією на мир, з любов'ю до кожного з вас — Лариса ІЛЬЄНКО,
секретар Обухівської міської ради,
Виконавчий комітет, депутатський корпус

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ДОРОГІ БРАТИ І СЕСТРИ!

«Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував!» - співає нині Церква Христова, коротко вказуючи на суть свята Пасхи. Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа — це також і наше воскресіння, це подія, яка приводить нас до вічного життя з Богом, «бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть (1 Кор.15:22). Отже, свято Пасхи Христової — це найперше свято життя.

Заради життя кожної людини Христос перетерпів приниження, страждання і смерть. Христос Воскрес, підніс людську природу до небесної величі, посадив праворуч Небесного Отця, повернув Царське достоїнство і справжнє призначення людини як творіння Божого. З євангельських повчань Господа будь-яка розумна людина чітко усвідомлює, що не буде жодних виправдань тим, хто вбиває, немає виправдань жодним ідеологіям, навіть тим, які прикриваються християнством, якщо вони будуються на крові та житті людей, а тим більше - на масових вбивствах. Війна і вбивства — це наслідок спотворення людської природи, прояв і наслідок Каїнового гріха. Головним диригентом будь-якої війни є диявол. Бог завжди на боці тих, хто захищає, а не тих, хто загарбує, знищує і вбиває, тому Бог із нами.

Дорогі брати і сестри! Прийміть найщиріші сердечні вітання зі святом Світлого Христового Воскресіння, Пасхи Христової! Світло Христового Воскресіння просвічує усіх нас. З нами Бог, Його правда і Україна!

Воістину Христос Воскрес!

Благочинний церков Обухівського благочиння ПЦУ,
протоієрей Костянтин МАДЗЯНОВСЬКИЙ

ТРЕТЯ РІЧНИЦЯ ЗВІЛЬНЕННЯ КИЇВЩИНИ ВІД РОСІЙСЬКИХ ОКУПАНТІВ

2 квітня минула третя річниця визволення Київщини від російських загарбників. Жакливі події, які принесли на українську землю окупанти, назавжди залишаться в пам'яті поколінь як свідчення жорстокості та безжального нищення мирного життя.

На початку широкомасштабного вторгнення російські війська захопили Бучу, Бородянку, Ірпінь, Гостомель, Ворзель, Іванків. Саме ці населені пункти стали справжніми форпостами, де тривали найбільші й найзапекліші бої. Героїзм українських захисників, які відчайдушно боролися за кожен клаптик землі, дозволив вигнати

окупантів з Київщини. Звільняючи село Мощун Бучанського району від окупантів, загинули наші земляки — Павло Галба та Дмитро Міненко.

В обласному заході, який пройшов 2 квітня у Бучі, вшанували пам'ять тих, хто поклав життя за Україну, та подякували тим, хто щодня наближає перемогу. Достойним представникам громад вручили нагороди. Президентську відзнаку отримала і наша землячка, голова ГО «Материнське серце» Світлана Чаплінська. Нагорода стала заслуженим визнанням її праці та безмежної любові до України.

ЗГУРТОВАНІСТЬ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО: УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ ФОРУМІ ВІД UNDP ТА УРЯДУ ЯПОНІЇ

Секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко долучилася до Міжнародного форуму згуртованості «Творимо майбутнє», який відбувся за ініціативи Програми розвитку ООН (UNDP) в Україні спільно з Міністерством розвитку громад та територій України за фінансової підтримки Уряду Японії.

Захід став важливою платформою для обговорення питань міжмуніципального співробітництва, а також пошуку дієвих фінансових механізмів для відновлення та подальшого розвитку громад. Особливу увагу було приділено стратегічному плануванню на регіональному рівні — від етапу відновлення до досягнення сталого розвитку.

Лариса Ільєнко подякувала організаторам за можливість долучитися до конструктивного діалогу та висловила переконання, що лише об'єднання зусиль дозволить створити сильну, згуртовану й успішну Україну.

ПАРТНЕРСТВО ОБУХІВСЬКОЇ ТА ЗЕЛЕНОДОЛЬСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Обухівська міська рада спільно із Зеленодольською міською територіальною громадою, що на Дніпропетровщині, підписали Меморандум про співробітництво в рамках національного проєкту «Пліч-о-пліч: згуртовані громади», мета якого - зміцнити співпрацю між прифронтовими громадами-форпостами та тилловими громадами-партнерами задля підсилення єдності країни, подолання наслідків війни та підтримки життєдіяльності громад, що опинилися в найскладніших умовах.

Завдяки цьому проєкту Обухівська міська територіальна громада підтримуватиме Зеленодольську міську громаду Криворізького району Дніпропетровської області. З її очільником Дмитром Невеселим зустрілася секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко. Вона, зокрема, сказала: «Це громада-форпост, яка вистояла перед обличчям війни. Вона переживає і зараз постійні обстріли, була всього за кілометр від окупації, але не здалась. Сьогодні Зеленодольськ відновлюється, і це вражає: 70% комунікацій уже працюють, хоча не так давно тут не було постійного водопостачання, електрики та опалення. Це результат титанічної роботи всієї громади та її керівника. Ця громада — доказ незламності нашого народу. Ми готові підтримувати громаду й надалі, стояти пліч-о-пліч у відновленні та розвитку».

Зеленодольська територіальна громада з перших днів війни перебуває під постійною загрозою обстрілів. Попри складні умови, ці люди не лише продовжують працювати і відновлювати зруйноване, але й активно допомагають та підтримують один одного в найтяжчі часи. Їхній приклад — яскраве свідчення сили, стійкості та справжньої любові до своєї землі.

МОЛИТОВНИЙ СНІДАНОК В ОБУХОВІ

Ранок 9 квітня був особливим - не через промови чи офіційність, а через тишу між словами, через погляди, повні сліз, через руки, які тримали одна одну — не зі звички, а з болю і любові. На молитовному сніданку зібралися ті, чия присутність вже є подвигом: мами, які втратили синів, дружини, які чекають з війни, військові, які пройшли пекло, священники, які тримають молитвою цю землю, і всі ті, хто щодня працює задля життя.

Єдність і любов — це коли мовчиш поруч із людиною, а вона тебе розуміє. Це коли в кімнаті багато болю, але ще більше — надії. Це коли Господь — не десь там, а тут, між нами. В кожній молитві, в кожній слюзі, у кожному «дякую».

Ми живемо в часи, коли Перемога починається не тільки на фронті, а в таких ранках. У спільному диханні, у підтримці, в тому, що ми не втрачаємо віри. Віри у військових, віри в Україну, віри у кожного з нас!

Мурал Академічного ліцею ім.В.Мельника - переможець Гран-Прі!

Мурал Академічного ліцею ім. В.Мельника «Книга — основа буття» здобув Гран-Прі у двотуровому Міжнародному багатожанровому дистанційному фестивалі-конкурсі мистецтв у номінації «Прикладне та образотворче мистецтво, мурал (художній розпис стіни)», повідомили в міській раді. Ця робота стала втіленням ідеї, яку запропонувала директор ліцею Ірина Михайлова, а майстерно втілила у життя художниця Тетяна Марченко. Вона не просто розписала стіну — вона вдихнула у неї життя, перетворивши на справжній витвір мистецтва.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ!

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНИ УКРАЇНИ

23 березня 2025 року, виконуючи бойове завдання поблизу Юнаківки Сумської області, загинув командир відділення зв'язку 27-го окремого механізованого батальйону 67-ї окремої механізованої бригади, сержант ІГНАТЬЄВ ОЛЕКСІЙ ДМИТРОВИЧ

Народився 12 грудня 1987 року в Україні, згодом родина переїхала до Обухова. Закінчив ЗОШ №1 імені Андрія Малишка, Ржищівський професійний ліцей. А далі була строкова служба на Полтавщині зв'язківцем, з професією якого пов'язана вся подальша військова служба Олексія: 2015 рік – участь в Антитерористичній операції, а з 13 березня 2022 року – у повномасштабній російсько-українській війні. Сержант Ігнат'єв на позивний «Моряк» за цей строк побував у найгарячіших точках, де вирішувалася доля країни: з перших днів війни боровив Київщину, перебував на Донецькому напрямку, на Курщині (рф), на Сумщині. За бездоганну службу нагороджений численними подяками від командування ЗСУ. Доля довго оберігала воїна, але 23 березня 2025 року Ігнат'єв О.Д. загинув.

Сестри Олексія розповіли, що вся родина ним пишається, адже впевнені: за стриманістю, скромністю, мовчазною вдачею крилася хоробра, відважна душа патріота. Пам'ятаймо відданого захисника України.

26 березня 2025 року при виконанні бойового завдання у районі н.п. Багатир Донецької області загинув матрос, стрілець-помічник гранатометника відділення морської піхоти 1-го батальйону 37-ї окремої бригади морської піхоти КОВАЛЕНКО МАКСИМ ОЛЕКСІЙОВИЧ

Уродженець Григорівки (26 лютого 1998 року), середню освіту отримав у Василькові, закінчив Професійний ліцей №2 в м.Українка. Працював на різних підприємствах міста і району.

24-го листопада 2024-го року Максима було мобілізовано. Він пройшов навчання на Чернігівщині, в Миколаєві, а згодом у складі 1-го батальйону морської піхоти направлений в район Курахового Донецької області. Бойові виходи здійснювалися регулярно, Максим Коваленко неодноразово попадав під атаку ворожих дронів, під артобстріли, втрачав побратимів і добре знав ціну фронтовій дружбі.

Максимів друг з позивним «Алім» написав про нього: «Ми завжди трималися один одного, але в той його останній момент мене не було поруч. Це був Козак з великої літери. До останнього подиху він був героєм». Світла пам'ять про воїна залишиться в наших серцях.

31 березня 2025 року помер солдат, стрілець стрілецького батальйону 28-ї окремої механізованої бригади імені Лицарів Зимового Походу ТКАЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Олексій народився 9 січня 1978 року в м.Чорнобиль. Після аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році родина переїхала до Обухова та оселилася на Яблуневому. Олексій закінчив ЗОШ №4, потім працював різноробочим на підприємствах міста. Мав умілі руки. Тривалий час працював майстром, ремонтуючи побутову техніку.

З початком широкомасштабного вторгнення російських окупантів добровольцем став до лав Територіальної оборони на Харківщині, де на той час проживав. 16 серпня 2024 року Пересипським РТЦК та СП міста Одеси призвали по мобілізації. Військову службу проходив на Донеччині. Під час виконання бойового завдання Олексій отримав тяжке поранення, підірвавшись на вибуховому пристрої.

Це сталося 22 лютого 2025 року в районі західніше населеного пункту Північне Бахмутського району Донецької області.

Згодом Олексія направили на лікування та проходження реабілітації, а потім у відпустку додому, в Обухів. На жаль, отримане поранення та наслідки після нього не дали йому шансів на життя. Олексій помер 31 березня.

Він був мужнім воїном та самовіддано захищав Батьківщину.

14 квітня Обухівська громада провела в останню дорогу солдата, кулеметника стрілецької спеціалізованої роти 72-ї ОБр імені Чорних Запорозжів ПОПОВИЧА ІВАНА МИХАЙЛОВИЧА, який загинув 18 вересня 2024 року

Народився Іван 20 квітня 1980 року на Закарпатті, в с.Глибокий Потік Тячівського району. Тут пройшли його дитячі та юнацькі роки. Після школи Іван разом з батьком працював на будівництві.

У 2000 році він потрапив до Обухова. 2008-го познайомився зі своєю дружиною Надією й оселився в Обухівському краї.

Влітку 2024 року Іван став до лав ЗСУ добровольцем та був прийнятий на військову службу за контрактом. Перебував на бойових позиціях на Донеччині. Життя відважного воїна на позивний «Румин» обірвалося під час бойових дій біля Водяного на Донеччині у вересні минулого року.

Лише через довгих сім місяців у результаті обміну тілами Івана Поповича було ідентифіковано за експертизами ДНК. Захисник «на щиті» повернувся додому.

Вічна пам'ять, низький уклін за подвиг в ім'я українського народу.

ДО 39-РІЧНИЦІ АВАРІЇ НА ЧАЕС

Від Чорнобильської трагедії минуло вже 39 років, але й досі, крізь призму часу, важко досягнути розмах вселенського лиха — техногенна аварія забрала життя тисяч людей і завдала непоправної шкоди екології. Тоді, у 1986-му, тисячі поліщуків стали вимушеними переселенцями. Місто Обухів стало прихистком для багатьох родин чорнобильців. Розповідає Володимир Володимирович БІРКІН, у 1986-му році — директор Чорнобильського чавуноливарного заводу, директор колишнього Обухівського заводу «Металокерамік», ліквідатор:

— Події квітня 86-го у мене і зараз перед очима. Про аварію на ЧАЕС ніхто не повідомляв, 26 був вихідний день — субота. Вулицею у напрямку Прип'яті нескінченним потоком ішла військова техніка, «летіли» швидкі. Я — на завод, у райком — ніхто нічого не знає. Вирішив прояснити ситуацію, з'їздивши на наш склад у Янів (залізнична станція за півкілометра біля ЧАЕС), і привід був — на понеділок треба було доставити сировину зі складу, та біля Прип'яті міліція мене не пропустила. Я повернувся в Чорнобиль.

На ранок 28-го, в понеділок, райком партії зібрав актив, керівників підприємств, представників громадянської оборони, лікарів. Про те, що сталася подія величезного масштабу, свідчила присутність поряд з першим секретарем райкому партії Анатолієм Амелкіним генерала армії Олександра Алтунина з Міністерства оборони СРСР та члена ЦК КПУ Івана Плюща, які й повідомили нам про аварію на ЧАЕС. Хоча доповідачі переконували нас у надійності станції та безпечності радіації, але ми, вже знаючи про термінову евакуацію Прип'яті, не дуже їм і вірили. Обговорювали методи захисту населення. Прийняли рішення — за п'ять кілометрів від ЧАЕС, біля села Лелів, спорудити вертолітний майданчик.

На майданчик почали звозити добровольців — працівників підприємств міста і району, які наповнювали мішки піском з кар'єру неподалік, довантажуючи їх свинцем та доломітом, що привозили із залізничної станції Янів, вантажили на вертольоти, а вертольотники скидали ці мішки у зруйнований реактор. Робилося це для гасіння пожежі на четвертому енергоблоці. Працівники чавуноливарного забезпечували позмінне навантаження піску з кар'єру, а я кожні дві години звітував перед обласним управлінням місцевої промисловості про хід виконання робіт.

29-го квітня у дві години ночі мене викликали у райком з вимогою терміново виготовити кількості пристроїв для кріплення до парашутів, аби за допомогою останніх скидати з вертольотів збільшену кількість мішків з піском, а не по одному, як було спочатку (у парашут уміщалося до 1000 кг). Попри складність, завдання ми виконали, і на ранок зчіпки були готові. Вони сподобалися і вертолітникам, бо пристрої давали можливість зменшити час зависання над зруйнованим реактором та збільшити тоннажність вантажу. Пілоти ж зависали над реактором практично без захисту. Гвинтокрили ніхто не дезактивував, дозиметри на майданчику зашкалювали, техніка відмовляла, а люди, працюючи в надскладних умовах, — ні. Я розумів, що у такій ситуації все залежить від людей, тому одразу ж організував підвіз гарячого харчування, води та місця для відпочинку. Лише другого травня нам дали відбій.

Чорнобильська біда оголила людські душі, показала на кого можна покласти у важкий час. Хочу відзначити Михайла Урупу, Віктора Лещенкова, Олександра Рудченка, які за розробку зчепок до вертольотів отримали Почесні грамоти Президії Верховної Ради України; Юрія Козійчука, Івана Курченка, Івана Тарасенка, Василя та Світлану Сулімів, Василя й Віру Чупів, родину Шатковських, Катерину Савельєву, Миколу Потапенка, Софію Атрощенко, Володимира Ветраченка, Василя Коваленка та ін. Багатьох вже немає серед живих...

Володимир БІРКІН, ліквідатор

Усі тоді працювали, не покладаючи рук, незважаючи на радіаційну небезпеку. З начальником транспортного цеху Михайлом Урупою ми цілодобово чергували на заводі.

У райвиконкомі утворили штаб, а в райкомі партії засідала Державна комісія, яка займалася аварією на ЧАЕС. Ми сподівалися, що нас не виселять як прип'ятців. Після вибуху вітер дув на Поліське, а 1-го травня змінив напрямок — і радіоактивна хмара, накривши Чорнобиль, рушила на Київ. Радіаційний фон перевищував норму у десятки разів.

5 травня перший секретар райкому чорний, мов земля, повідомив нас про евакуацію. У цей складний період чітко і злагожено спрацювали райком та райвиконком. Кожній організації було повідомлено куди і коли відходять автобуси. Обласне управління Міністерства місцевої промисловості направило нас в Обухів.

П'ятого травня сто п'ятдесят працівників заводу на п'яти автобусах вирушили до Обухова. Тодішня місцева влада в особі голови райради Володимира Прокопця та голови міськради Людмили Журавель сприяла швидкому (за дві доби) розселенню людей. Спасибі обухівцям, які прихистили чорнобильців, розібравши їх по домівках. Я поселився в готелі, а родину відправив до рідні в Запорізьку область.

З 8-го травня почалась евакуація підприємства. Коли виїжджав чавуноливарний, на завод «заселилися» представники хімзахисту, які й стали охоронцями нашого майна. Проте з ливарного цеху ми нічого не змогли вивезти через високий рівень радіаційного забруднення, позаяк усі вікна були відчинені, а от механічний цех був чистий.

До зими було завершено евакуацію Чорнобильського чавуноливарного на Обухівський завод господарчих виробів, перейменованій на «Металокерамік», який я згодом очолив. Величезну допомогу транспортом надали нам у той час начальник Обухівського АТП Валерій Кравцов, директор силікатного заводу Микола Мироненко.

За участь у ліквідації аварії я одержав орден Трудового Червоного Прапора.

Восени 1986-го працівники Чорнобильського чавуноливарного отримали ордери на постійне житло і стали обухівцями.

Записала Олена ДРАЧУК

МІСЦЕ СИЛИ ТА МИЛОСЕРДЯ: ОБУХІВСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ВІДЗНАЧИВ 60-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ

Комунальному закладу Київської обласної ради «Обухівський медичний фаховий коледж» виповнилося 60 років. Ця визначна дата стала символом сталого розвитку та професійного зростання закладу, який за шість десятиліть підготував велику кількість кваліфікованих медичних фахівців.

З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ в коледжі пройшли святкові заходи. На урочистій лінійці директор Анатолій Сябенко привітав студентів, викладачів та працівників з поважною датою, побажав натхнення, розвитку і вдосконалення у професійній сфері, завжди пам'ятати про високе призначення медика, від діяльності котрого залежать людські долі, наголосив, що за шість десятиліть заклад став осередком знань та професійності, випустивши близько семи тисяч медичних сестер та фельдшерів.

Вітальні слова звучали з вуст представників влади – обласної та місцевої. Секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко сказала: «Переполює гордість за цей заклад, який протягом шістьох десятиліть є кузницею медичних кадрів. Тут зберігають традиції і впроваджують нові підходи до навчання. Своєю працею випускники прославляють не лише коледж, але й усю медичну галузь. Шануємо Героїв-випускників, які віддали своє життя за нашу свободу. Від імені Обухівської громади щиро дякую колективу медичного коледжу за невтомну працю. Бажаю подальшого розвитку, нових звершень та процвітання!»

Представниця Української міської ради привітала з ювілеєм коледжу та побажала майбутнім медикам бути такими ж прогресивними, як і їх викладачі, щоб у майбутньому про кожного з них люди відгукувались як про справжніх спеціалістів своєї справи.

За сумлінну працю, підготовку висококваліфікованих фахівців та з нагоди 60-ї річниці з часу заснування почесні грамоти від обласної, районної рад та Української міської ради отримали: Віра Гаврилівна Редькіна, Павло Михайлович Трускавецький, Оксана Вікторівна Базильчук, Тетяна Григорівна Комісарчик, Наталія Олексіївна Ус, Катерина Миколаївна Булавін, Микола Володимирович Дидик, Тетяна Ігорівна Кочаренко, Дарія Віталіївна Тільна та Руслан Олександрович Нацевич.

Коровай на вишитому рушнику піднесли директору закладу представники батьківського комітету.

Хвилиною мовчання присутні вшанували полеглих випускників, до їхніх пам'ятних табличок поклали квіти.

На подвір'ї коледжу кожна група висадила молоденькі туї, біля яких студенти заклали капсулу часу. Наступне покоління медиків відкриє її аж через чверть століття.

Святування продовжилася у Палаці культури «Енергетик».

«60 років — це зрілість. Ми створили історію, яка стала основою для майбутніх досягнень. Наші випускники працюють у провідних лікарнях України та за її межа-

ми, і це наш найбільший здобуток, наш спільний успіх», — сказав Анатолій Сябенко. Керівник закладу наголосив на значимості командної роботи, яка стала запорукою успіху закладу.

Директор КНП ОМР «Обухівська БЛЛ» Оксана Фетисенко висловила вдячність колективу за невтомну працю й підготовку медичних кадрів. Вона акцентувала, що завдяки старанням директора Анатолія Сябенка коледж уперше отримав ліцензію Міністерства освіти і науки України на підготовку студентів після 9 класу.

Зі сцени звучали поетичні та пісенні номери. Зворушив і викликав захоплення та гордість у глядачів виступ випускника коледжу, реабілітолога Обухівської лікарні Миколи Петренка — під час бойових дій ветеран втратив ногу, проте це не завадило чоловікові майстерно виконати танок з дружиною під оплески присутніх.

Цього дня ювіляри отримали багато вітань, побажань і подарунків. Свято медиків вдалося на славу.

АНАТОЛІЙ ВІКТОРОВИЧ СЯБЕНКО, директор коледжу:

- У далекому 1964 році Київським обласним відділом охорони здоров'я було створено Обухівське медичне училище, яке розмістилось у двох корпусах колишньої районної лікарні на території Академічного ліцею №1 та біля Пенсійного фонду.

Перший директор медучилища Михайло Михайлович Семенець викладав анатомію і працював головним лікарем лікарні. У 1977 році училище перейшло з Обухова до України, у теперішню будівлю, тоді це було приміщення поліклініки.

У свій час освітній заклад очолювали Василь Олексійович Друзь, Михайло Михайлович Семенець, Микола Васильович Тимкін, Петро Олександрович Коробенко.

2005-го медучилище перейменували у Комунальний вищий навчальний заклад І-ІІІ рівнів акредитації «Обухівський медичний коледж».

Сьогодні Комунальний заклад Київської обласної ради «Обухівський медичний фаховий коледж» готує кваліфікованих молодших спеціалістів — медичних сестер і фельдшерів за двома основними спеціалізаціями: «Сестринська справа» та «Лікувальна справа» терміном навчання від 2 років 10 місяців до 3 років 10 місяців.

За останній рік наш коледж отримав ліцензію від МОН України на здобуття освітніх спеціальностей випускниками 9 класу середньої школи. Наразі чекаємо ліцензію на провадження професійно-технічної

освіти та підготовку за фахом «Екстрений медичний технік».

У нас навчаються 187 студентів, наймолодшому - 15 років, а найстаршому - 57; працюють три циклові комісії. Щороку для абітурієнтів проводимо День відкритих дверей, під час якого майбутніх студентів знайомлять із структурою навчання та перспективами працевлаштування.

Коледж має розвинену мережу клінічних баз, де майбутні медики набувають практичні навички, кабінети та лабораторії оснащені сучасною аудіо- та відеотехнікою, забезпечені фантомами та муляжами.

Налагоджена тісна співпраця з Київським обласним центром екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, представники якого часті гості у наших стінах; з Обухівською багатопрофільною лікарнею інтенсивного лікування, Центром первинної медико-санітарної допомоги Української міської ради, Кагарлицькою, Богуславською лікарнями, готуємося заключити договори з Васильківською та Національною дитячою лікарнею «Охматдит». Працюємо з волонтерами з Обухова, України, громадською організацією «Кровоспас».

Золотим фондом закладу є наші викладачі. Це завідувачка відділення Віра Гаврилівна Редькіна, викладачі: терапії — Тетяна Григорівна Комісарчик, інфекційних хвороб — Наталія Олексіївна Ус, фармакології — Микола Якович Кучеренко, педіатрії — Світлана Іванівна Єрмакова, хірургії — Руслан Олександрович Нацевич, анатомії — Дарія Віталіївна Тільна, української літератури, секретар приймальної комісії Степан Михайлович Трускавецький, заступник директора з господарської частини Наталія Борисівна Булавін, завідувачка бібліотеки Олена Коростельова.

Пишаємося відомими випускниками - колишнім головним лікарем Української міської лікарні Петром Коробенком; головним лікарем Кагарлицької ЦРЛ, заслуженим лікарем України Віктором Кулініченком; завідувачкою ендоскопічного відділення Інституту раку Галиною Бойко; доцентом кафедри гістології та ембріології Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, кандидатом медичних наук Володимиром Раскалєєм.

Вшановуємо наших випускників Бражніка Нікіту, Городецького Олега, Пономаренка Валерія, Якименка Юрія, які загинули під час російсько-української агресії.

Коледж сьогодні — це сучасний освітній заклад, який постійно розвивається, йде в ногу з часом, впроваджуючи новинки та шукаючи шляхи вдосконалення.

Запрошуємо майбутніх здобувачів освіти. **Контакти приймальної комісії: 099-671-46-81, адреса: м.Українка, вул. Зв'язку, 4.**

ТЕТЯНА ГРИГОРІВНА КОМІСАРЧИК, викладач-методист, спеціаліст вищої категорії:

- Викладаю у коледжі тридцять п'ять років, двадцять п'ять з яких завідувала відділенням, а в цьому році віддала повноваження своїй наступниці. Прийшла сюди з практичної медицини — працювала лікарем інфекційного відділення. Пишаюся тим, що викладаю у медичному коледжі. 60 років — то для людини - пенсійний вік, а для закладу освіти це період розвитку і розквіту. Бажаю нашому коледжу і надалі забезпечувати якісну підготовку медичних кадрів, здатних ефективно працювати у системі охорони здоров'я. Радує те, що зараз викладацький колектив поповнюється молоддю, яка, віримо, розвиватиме і надалі медичний заклад.

Студенти коледжу проходять практику в лікарнях Обухова, України, Богуслава, Миронівки, Васильківка, Кагарлика. Головних алгоритмів вони навчаються у кабінетах доклінічної практики на муляжах, близьких до натуральних. Дистанційне навчання через ковід, через воєнний стан навчило нас новим методикам. Велику надію покладаємо на цифровізацію.

Наші студенти працюють на різних сходинках медицини: у первинній медико-санітарній допомозі — сімейними лікарями; випускники фельдшерського відділення — на екстреній медичній допомозі, в стаціонарах, у державних та приватних лікарнях, перебувають на фронті. На жаль, маємо загиблих з числа студентів та співробітників, з якими працювали. Честь їм і шана за подвиги. І зараз наші випускники-фронтовики, коли приходять у відпустку, відвідують коледж, діляться проблемами.

Хочу звернути увагу, який багатий наш заклад на династії. Це Піхотенки, Котенки, Козодой, Булавини - Наталія Борисівна та Катерина Миколаївна, брати Трускавецькі — Павло Михайлович і Степан Михайлович, Ус — Наталія Олексіївна та Олексій Петрович, Ременюки — Олександр Іванович та Галина Іванівна.

Медик — це покликання. Не кожен може ним стати. Треба бути дисциплінованим внутрішньо, щоб потім з легким серцем сказати: «Я все зробив для пацієнта, щоб йому допомогти». Заради цього варто працювати, варто вчити медицину.

**Підготувала
Олена ДРАЧУК**

Викладач Тетяна Комісарчик.

Закладення капсули часу, яку майбутні медики відкриють через 25 років.

Студенти медичного коледжу біля фотозони.

ПИСАНКА ПЕРЕМОГИ

Нещодавно в Обухівському краєзнавчому музеї пройшли виставка живописних робіт художника Бориса Кононенка та благодійна виставка-продаж писанок учнів Обухівської дитячої школи мистецтв «Писанка Перемоги». Зібрані кошти передано на придбання дронів для ЗСУ.

Крім того, до уваги відвідувачів були представлені графічні мініатюри юних художників, виконані за мотивами робіт майстра пензля УПА Ніла Хасевича та українського графіка Якова Гніздовського.

На культурологічному заході виступили директор музею Н.Федоряченко, автор картин Б.Кононенко та завідувачка відділення образотворчого мистецтва ДШМ Л.Рябенко.

О.ХМЕЛЬОВСЬКИЙ

ГРОМАДА СТВОРЮЄ БЕЗПЕЧНІ УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ

Облаштування захисних споруд – найпростіших укриттів та організація безпечного освітнього простору – одне з найважливіших завдань закладів освіти та місцевої влади під час воєнного стану. Про те як громада працює над створенням безпечного освітнього середовища розповідає заступник Обухівського міського голови Олена ПАЄНКО:

— Безпека життєдіяльності учасників освітнього процесу дуже важлива в умовах воєнного стану, бо освіта — це наступний пріоритет Обухівської міської ради після допомоги військовим. Найголовнішою умовою очного та змішаного навчання є наявність найпростіших укриттів, а тому міською радою були визначені та підготовлені саме ті освітні заклади, які могли це забезпечити. Найбільш вразливими у цій складній ситуації були і є діти. Саме їм, у першу чергу, потрібна психологічна підтримка та продовження навчального процесу. Війна об'єднала всіх спільною метою – перемогти ворога, захистити себе і свою країну. У найкоротші строки завдяки педагогічним колективам підвальні приміщення закладів освіти у Григорівці, Слобідці, Семенівці, Копачеві, Малій Вільшанці, Першому Травні, Долині, Обухові — в академічних ліцеях №1, №3, №4, №5, імені Мельника були підготовлені для використання під час повітряних тривог. Протягом 2022 року були проведені ремонти та облаштовані укриття в дитячих садочках «Дударик», «Катруся» та «Рушничок». Управлінням освіти на чолі з Оленою Коломієць, структурними підрозділами міської ради, керівниками освітніх закладів було проведено колосальну роботу по створенню безпечних умов для навчання школярів та дошкільнят.

— Коли у громаді поновилося очне навчання?

мендували. Туди, в Софіївську Борщагівку, представники міської ради їздили вивчати і переймати досвід. Ці укриття — сертифіковані споруди, які вміщують велику кількість осіб, мають високий ступінь захисту, надійності та облаштовані з урахуванням усіх норм ДСНС. Таких укриттів у нашій громаді вже побудовано вісім — п'ять із них зведено у минулому році та три закінчили у поточному. Серед них — одне на 450 місць у ліцеї №1, одне — на 100 (школа мистецтв) і на 50 місць (садочок, Слобідка). Хочу наголосити, що саме завдяки спорудженню такого укриття міська Дитяча школа мистецтв відновила свої заняття після трирічної перерви. Спорудження укриття в дитячому садочку в Слобідці дало можливість повноцінної роботи дошкільного закладу, приміщення якого були не задіяні для дошкільнят від початку війни. Та й ліцеїсти Германівського ліцею повернулися до свого приміщення після введення в експлуатацію модульної захисної споруди.

— А чи можуть сподіватися школярі Академічного ліцею №2 на відновлення повноцінного навчання у стінах рідного освітнього закладу і побудові укриття?

— Так, це питання вирішується, воно на контролі у міській раді. До речі, навчальний процес Академічного ліцею №2 продовжується у приміщенні ліцею №4. Але ми розуміємо, що діти мають повернутися до

навчання до рідної альма-матер. І сподіваємося, що новий навчальний рік вони зустрінуть у стінах свого ліцею.

— Чим укомплектовані укриття в освітніх закладах та які вимоги до них?

— Всі укриття, наявні у громаді, забезпечені електрикою, вентиляцією, водопостачанням та санвузлами. За вимогами безпеки, у захисній споруді має бути два евакуаційних виходи, для укриттів до 50 осіб — допускається один. Площа — мінімум один квадратний метр на людину, в новозбудованих укриттях — три. Захисні споруди мають місця для сидіння, достатню кількість питної та технічної води, сублімованої їжі, контейнерів для продуктів харчування, засобів

зв'язку, вогнегасників, аптечок та шанцевих інструментів. Укриття забезпечені резервним штучним освітленням, а деякі — генераторами. На початку року міська рада отримала потужний генератор на 30 кіловат від Обухівської міськрайонної організації Товариства Червоного Хреста України, який встановили у ліцеї №1. Потужні генератори для освітніх закладів громади надали побратими з Радебоя. Завдяки партнерам з Ганновера Академічний ліцей №5 забезпечений альтернативними джерелами електроенергії, що дозволить закладу безперебійно функціонувати під час тривалих відключень світла, навіть дасть змогу запустити харчоблок у випадку блекауту. Отож турбота про безпеку і комфорт учасників освітнього процесу — пріоритет Обухівської міської ради.

Спількувалась Олена ДРАЧУК

Громадсько-політична газета «ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ». Ідентифікатор медіа R30-03330 - Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення №829 від 14.03.2024 р. Засновник/видавець: ПП «Редакція газети «Обухівські вісті». Код ЄДРПОУ 35470860.

Р/р UA96305299000026004040121517 в АТ КБ «Приватбанк», МФО 305299. Приймаємо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 25 грн. Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 40 грн.

08700, Київська область, м.Обухів, вул. Малишка, 6, e-mail: vistiohova@ukr.net
Директор Драчук О.М.
Редакція може не поділяти позицію авторів публікацій, які несуть відповідальність за зміст і достовірність викладених фактів.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ
директора
КВПП «Обухівська друкарня»
ВІТАЛІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА КОСТЮКА

Прийміть найщиріші побажання міцного здоров'я, щастя, невичерпної енергії та наснаги у всіх Ваших справах.

Нехай у вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці — доброта, у справах — мудрість та виваженість. Нехай доля і надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя, незрадливу удачу, вірних і надійних друзів.

Колективи Обухівської друкарні та редакції газети «Обухівські вісті»

СПОРТСМЕНИ ОБУХОВА ПІДКОРЮЮТЬ СВІТ

Спортсменка з Обухова Марія Середюк-Баліна у складі збірної України стала триразовою бронзовою призеркою Чемпіонату Європи з кікбоксингу ІСКА-2025, який відбувся на Мальті з 9 по 13 квітня у місті Калкара. Змагання зібрали 602 спортсменів з 20 країн Європи.

Минулого року після Чемпіонату світу, що пройшов у Відні (Австрія), Марія перейшла тренуватися до голови Федерації кікбоксингу ІСКА у Київській області, заслуженого майстра спорту України Володимира Сотіна та проходила підготовку в місті Ірпінь, майже щодня долаючи далеку дорогу. В результаті наполегливих тренувань Марія стала триразовою призеркою змагань, вийшовши з 1/16 до півфіналу, і в кінці змагань поступилася спортсменці з Мальти. У загальному заліку Збірна України посіла перше загальнокомандне місце.

Тренер команди Володимир Сотін подякував ЗСУ - захисникам та захисницям, які боронять Україну і дають можливість нашим спортсменам здобувати перемоги.

Депутат міської ради, начальник відділу спорту та молоді Максим Єльський переміг у Чемпіонаті України UPC-2025. Його скарбничка поповнилася двома золотими медалями — у жимі лежачи та в багатоповторному екстремальному жимі. Ця перемога свідчить про щоденну працю, наполегливість, силу духу та віру у власні можливості.

ПОВІДОМЛЕННЯ

До уваги суміжних землевласників (землекористувачів) — Беляєв Олександр Володимирович, Михайлов Богдан Вікторович, Михайлова Марія Богданівна, ТОВ «ЛЕНД ЛОРД», Федорова Ярослава Василівна, Сорочинська Ірина Василівна, Паронко Наталія Григорівна. 25 квітня 2025 року о 10.00 год відбудеться встановлення (відновлення) меж земельних ділянок згідно з Технічною документацією із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) ПП «ВІДІ-МИСТЕЦТВО», площами 0,3700 га, 0,0735 га, 0,0734 га, 0,1500 га, 0,4313 га, 0,3001 га, 0,6000 га, 2,1083 га, 1,3500 га, 0,0953 га, 0,0650 га, 0,0668 га, 0,1214 га, 0,1275 га та 0,0974 га - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), які розташовані на території смт Козин Обухівського району Київської області. Прохання — бути присутніми.

До уваги суміжних землевласників (землекористувачів) — ТОВ «ЛЕНД ЛОРД». 25 квітня 2025 року о 11.00 год відбудеться встановлення (відновлення) меж земельних ділянок згідно з Технічною документацією із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) ПП «ВІДІ-МИСТЕЦТВО», площами 0,1640 га, 1,4400 га, 1,4401 га, 0,3622 га, 0,5800 га та 0,2878 га - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), які розташовані на території Української міської ради, Обухівського району Київської області. Прохання — бути присутніми.

Віддруковано: КВПП «Обухівська друкарня», Київська область, місто Обухів, вул. Володимира Чаплінського, 5.

Замовлення 155
Наклад 10 000 примірників.
Газета розповсюджується БЕЗКОШТОВНО.